

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Ulica Hrvatske bratske zajednice broj 1

Poslovni broj: KŽ-386/2024-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Velikoj Gorici, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sutkinja Gordane Paljevec kao predsjednice vijeća te Ivane Dubravke Kovačević i Kornelije Kallay Blažeković kao članica vijeća, uz sudjelovanje Viktorije Vuk Krišto kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Tomice Plentaja, zbog kaznenog djela iz članka 179.a Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21. – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi optuženog Tomice Plentaja, podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Velikoj Gorici od 12. lipnja 2023. broj K-150/2022-39, u sjednici održanoj 2. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se prihvaća žalba optuženog Tomice Plentaja, preinačuje se prvostupanjska presuda u odluci o uračunavanju uhićenja i istražnog zatvora te se optuženom Tomici Plentaju, na temelju članka 54. KZ/11., u izrečenu kaznu zatvora u trajanju 1 (jedne) godine, u slučaju opoziva uvjetne osude i izvršenja izrečene kazne zatvora, uračunava vrijeme uhićenja od 28. studenog 2021. do 29. studenog 2021.

II. U ostalom dijelu žalba optuženog Tomice Plentaja odbija se kao neosnovana, te se u ostalom pobijanom, a nepreinačenom dijelu potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinskog suda u Velikoj Gorici, optuženi Tomica Plentaj je proglašen krivim zbog kaznenog djela nasilja u obitelji, iz članka 179.a KZ/11. Na temelju citirane zakonske odredbe, optuženik je osuđen na kaznu zatvora u trajanju jedne godine te mu je na temelju članka 56. KZ/11. izrečena uvjetna osuda, tako da se izrečena kazna neće izvršiti ako optuženik za vrijeme dvije godine ne počini novo kazneno djelo.

1.1. Primjenom članka 148. stavka 1. u vezi s člankom 145. stavkom 2. točkama 6., 7. i 8. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19. – Odluka i Rješenje

Ustavnog suda Republike Hrvatske, 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. – dalje: ZKP/08.), optuženik je dužan naknaditi troškove kaznenog postupka u iznosu 132,72 eura, što obuhvaća paušalnu svotu.

2. Protiv ove presude žalbu je podnio optuženi Tomica Plentaj putem braniteljice Aleksandre Vareškić Fodor, odvjetnice u Velikoj Gorici, zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te zbog odluke o kazni i o troškovima kaznenog postupka, s prijedlogom pobijanu presudu preinačiti "sukladno žalbenim navodima", odnosno pobijanu presudu ukinuti i predmet uputiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Spis predmeta je, sukladno članku 474. stavku 1. ZKP/08., prije dostave sutkinji izvjestiteljici, bio dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Velikoj Gorici.

5. Žalba je djelomično osnovana.

6. Nije u pravu žalitelj kada tvrdi da je počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08.

6.1. Žaliteljevo tumačenje istaknutog oblika bitne povrede je očigledno pogrešno jer je za ostvarenje ove povrede potrebna proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju isprava i iskaza danih u postupku i samih tih isprava i iskaza, a ne izreke presude i isprava te iskaza danih tijekom postupka, odnosno "izreke presude i raspravnog zapisnika od 20. veljače 2023.", kako to navodi žalitelj. Pisana presuda potpuno odgovara presudi koja je izrečena, a izreka presude sadrži sve propisane elemente, sukladno članku 459. stavku 3. ZKP/08.

6.2. Isto tako, neosnovani su prigovori žalitelja koji označenu bitnu povredu odredaba kaznenog postupka nalazi u izostanku navođenja odbijenih dokaznih prijedloga obrane te razloga za njihovo odbijanje. Pored toga što nije riječ o takvom nedostatku zbog kojeg se presuda ne bi mogla ispitati, iz raspravnih zapisnika je razvidno koje dokazne prijedloge je obrana postavljala i koji su odbijeni, a na raspravama su bili nazočni i optuženik i njegova braniteljica te nije vidljivo da su iznosili kakve prigovore ili primjedbe na odluke o odbijanju prijedloga.

7. S tim u vezi, žalitelj nije u pravu niti kada smatra da je time, odbijanjem prijedloga obrane za provođenjem određenih dokaza, prvostupanjski sud istodobno počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 12. ZKP/08., teškom povredom prava na pravično suđenje zajamčeno člankom 29. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 8/98. – pročišćeni tekst, 113/00., 124/00. – pročišćeni tekst, 28/01., 41/01. – pročišćeni tekst, 55/01. - ispravak, 76/10., 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – dalje: Ustav) i člankom 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine – Međunarodni ugovori" broj 18/97., 6/99., 14/02., 13/03., 9/05., 1/06., 2/10., 13/17. i 6/24. – dalje: Konvencija).

7.1. Napominje se žalitelju kako njegovo nezadovoljstvo načinom vođenja rasprave i upravljanjem postupkom, odnosno konkretno odbijanjem nekih dokaznih prijedloga obrane ne znači da je time, po nekom automatizmu, došlo do teške povrede prava na pravično suđenje, iz članka 468. stavka 1. točke 12. ZKP/08. Prema članku 418. stavku 1. ZKP/08., dokazivanje obuhvaća sve činjenice za koje sud i stranke smatraju da su važne za pravilno presuđenje. Međutim, to ne znači da je sud obavezan prihvatiti i provesti sve dokaze koje stranke predlože. Pod uvjetima iz članka 421. stavka 1. ZKP/08., sud je ovlašten odbiti izvođenje dokaza. Obrana mora svoje zahtjeve potkrijepiti objašnjenjem zašto je važno da se izvedu određeni dokazi, a izvođenje upravo tih dokaza mora biti nužno za utvrđivanje istine. Međutim, obrana svoje prijedloge nije potkrijepila valjanim objašnjenjem zašto je izvođenje upravo tih dokaza nužno za utvrđivanje istine. Prvostupanjski sud je cijenio dokazne prijedloge obrane, te je opravdane prijedloge prihvatio.

7.2. Isto tako, ova bitna povreda odredaba kaznenog postupka nije počinjena time što je prvostupanjski sud prvo prihvatio, a zatim odbio prijedlog obrane za ponovnim ispitivanjem oštećenika. Sud prvog stupnja je ovlašten u tijeku postupka, ovisno o procjeni potrebnosti, izmijeniti ili opozvati odluku o izvođenju dokaza. Pri tomu, ističe se žalitelju kako je oštećenik u ranijem dijelu postupka bio ispitan pred sutkinjom istrage, sukladno članku 292. stavku 4. u vezi sa stavkom 3. ZKP/08. Svjedok žrtva kaznenog djela, prema tim odredbama, može se samo iznimno ponovno ispitati. Pored toga, razvidno je da su tom ispitivanju bili prisutni i optuženik i njegova braniteljica te su imali mogućnost postavljanja pitanja i davanja prigovora. Okolnost da "njegov iskaz ne prati činjenične navode iz optužnice", zbog čega žalitelj predlaže njegovo ponovno ispitivanje, ne predstavlja iznimnost koja opravdava ponovno ispitivanje svjedoka žrtve kaznenog djela.

7.3. Stoga, protivno žalbenim tvrdnjama optuženika, bitno svojstvo suđenja sadržano u konstitutivnom elementu pojma pravičnog suđenja, iz članka 29. Ustava i članka 6. Konvencije, nije bilo narušeno samim time što optuženiku nije bilo dozvoljeno izvesti određene dokaze.

8. Žalitelj nije u pravu niti kada ističe bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 3. ZKP/08.

8.1. Nejasan je stav žalitelja koji ovu povredu nalazi u dugotrajnosti razdoblja koje je proteklo od prethodnog rješenja, kojim su produljene mjere opreza, do objave i izrade pisanog otpravka presude, u kojem sud nije preispitivao izrečene mjere opreza. Naime, pored toga što je rok iz članka 98. stavka 7. ZKP/08. instruktivne naravi, a sukladno istoj odredbi mjere opreza mogu trajati najdulje do izvršnosti presude, nije razvidno da bi ovaj propust suda na bilo koji način utjecao na pravilnost i zakonitost pobijane presude.

9. Neosnovano žalitelj prigovara povredi kaznenog zakona iz članka 469. točke 1. ZKP/08., smatrajući kako djelo za koje se optuženik progoni nije kazneno djelo jer inkriminacija može predstavljati jedino prekršajnu odgovornost.

9.1. Tvrdnjama kako nije dokazano da se radi o težem obliku nasilništva u obiteljskom okruženju niti o postojanju veće kriminalne količine i jačeg intenziteta nasilničkog ponašanja niti prouzročeni težim posljedicama kod žrtve, žalitelj pobija

valjanost utvrđenog činjeničnog stanja, a time ne opravdava predmetnu žalbenu osnovu iz članka 469. točke 1. ZKP/08. Ističe se žalitelju kako se postojanje povrede kaznenog zakona prosuđuje prema činjeničnom stanju iz izreke presude, a ne onom koje bi bilo pravilno prema stavu žalitelja. Izrekom prvostupanjske presude utvrđeni su svi bitni elementi kaznenog djela iz članka 179.a KZ/11., zbog kojeg je optuženik proglašen krivim i osuđen.

9.2. Protivno žalbenim navodima, ranija višestruka evidentiranost počinitelja za prekršaje iz članka 10. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji nije nužan preduvjet za postojanje kaznenog djela iz članka 179.a KZ/11. Ovo ne slijedi niti iz zakonske norme kojom je propisano ovo kazneno djelo, niti je takvo što moguće razabrati iz sudske prakse na koju se poziva žalitelj (očito pogrešno tumačeći stav iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 8. veljače 2018. broj I KŽ-579/2017-8). Pri tomu je važno naglasiti da je prvostupanjski sud vodio računa o svim okolnostima o kojima ovisi razgraničenje između kaznenog djela iz članka 179.a KZ/11. i prekršaja iz članka 10. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji. Iz pravilno utvrđenih okolnosti navedenih pod točkom 13. obrazloženja pobijane presude, koje prihvaća i ovaj sud, a koje ujedno predstavljaju poštivanje smjernica razgraničenja na koje upućuje i navedena odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske, jasno je da se po učestalosti protupravnog postupanja, koje je od verbalnog eskaliralo u fizičko nasilje, po duljini inkriminiranog razdoblja, po sadržaju i značaju riječi upućenih žrtvi, te po time prouzročenom ponižavajućem položaju žrtve, ne radi (samo) o prekršaju, nego da je riječ o kaznenom djelu.

10. Međutim, u pravu je žalitelj kada upire na povredu kaznenog zakona iz članka 469. točke 6. ZKP/08.

10.1. Naime, iz spisa predmeta (izvješće o uhićenju i dovođenju, na listovima 3 do 5 spisa) je razvidno da je optuženik bio uhićen 28. studenog 2021. Nakon toga je rješenjem sutkinje istrage od 29. studenog 2021. odbijen prijedlog državnog odvjetnika za određivanjem istražnog zatvora protiv optuženika te je istoga dana naloženo optuženika pustiti na slobodu (listovi 53 i 54 spisa).

10.2. Odredbom članka 54. KZ/11. je propisano da će se vrijeme provedeno u pritvoru i istražnom zatvoru, kao i svako oduzimanje slobode u vezi s kaznenim djelom, uračunati u izrečenu kaznu zatvora. Ovu kogentnu pravnu normu sud prvog stupnja očito nije imao u vidu, kada u izrečenu kaznu zatvora optuženiku nije uračunao vrijeme od uhićenja do dana puštanja na slobodu.

10.3. Stoga je ovu povredu kaznenog zakona na štetu optuženika, iz članka 469. točke 6. ZKP/08., trebalo sanirati ovom drugostupanjskom presudom te je pobijana presuda preinačena u odluci o uračunavanju vremena oduzimanja slobode.

11. Suprotno daljnjim žalbenim navodima, činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno. Zaključci suda prvog stupnja su utemeljeni na pravilnoj ocjeni vjerodostojnosti iskaza ispitanih osoba i svih ostalih provedenih dokaza, te su logični i zakoniti, pa su uslijed toga i zaključci suda o postojanju odlučnih činjenica pravilno zasnovani na izvedenim dokazima.

11.1. Prvostupanjski sud je iskaz oštećenog Silvestara Plentaja pravilno ocijenio vjerodostojnim. Oštećenik je bio jasan kada je iskazivao, dosljedno potvrđujući okolnosti odvijanja događaja, iz kojih proizlaze sva subjektivna i objektivna obilježja kaznenog djela zbog kojeg je optuženik osuđen. Oštećenik je decidirano opisao kako ga je optuženik od studenog 2020. stalno vrijeđao, prijetio ubojstvom, zbog sitnih stvari mu govorio da je glup, mutav, retardiran, nenormalan, psihički nestabilan i da će ga ubiti, razbiti ili slično, a 28. studenog 2021. je pobjesnio jer mu je zaboravio poslati račun i tada je ušao u njegovu sobu ujutro, vičući na njega da je kreten, idiot, da će ga ubiti i napasti, te ga je primio za vrat i iz kreveta izbacio na pod, udario ga je šakom u glavu i nastavio prijetiti da će mu razbiti glavu i da će ga ubiti i da ga ne interesira što će završiti u zatvoru jer će kad-tad izaći. Osjećao se uznemireno i uplašeno te je sestri poslao poruku. Takvo ponašanje optuženika se zbivalo unutar godinu dana, svaki put kad bi za vikend došao kući, ali je ovo bio jedini događaj kada je bio fizički nasilan prema njemu. Optuženik se tako ponašao i prema pokojnoj majci i prema sestri, a oštećenik je prijetnje doživljavao ozbiljnima i bojao se optuženika, ali optuženika ranije nije prijavljivao zbog straha.

11.2. Ovaj iskaz oštećenika je sud prvog stupnja pravilno doveo u vezu s iskazom svjedokinje Tee Jukić, oštećenikove polusestre. Svjedokinja je potvrdila oštećenikove navode, navevši da joj se oštećenik unutar tih godinu dana više puta požalio da ga optuženik psihički maltretira i da ga konstantno vrijeđa, da mu govorio da je glup i da će ga strpati u ludnicu, te joj je više puta došao u suzama. Svjedokinja je također navela da je optuženik ranije tukao i njenu majku i nju, da ju je vrijeđao, psihički zlostavljao, gađao ključevima, što je na njenom licu ostavilo ožiljke o kojima je morala lagati. U studenom 2021. joj je od oštećenika stiglo desetak poruka u kojim je oštećenik pisao da ne može više, da ga je optuženik udario, digao iz kreveta i bacio, pa je ona odmah otišla na policiju i vidjela je oštećenika crvenog u licu i ustrašenog. S tim u vezi je prvostupanjski sud pravilno imao u vidu sms-poruke koje je oštećenik uputio ovoj svjedokinji, iz kojih proizlaze njegove mnogobrojne molbe za pomoć te je razvidan njegov strah od optuženika. O ustrašenosti oštećenika je svjedočila i svjedokinja Paula Prelog, policijska službenica koja je došla na intervenciju 28. studenog 2021., koja je iskazala kako je oštećenik stajao iza optuženika prilikom intervencije, te je izgledao uznemireno i uplašeno, držeći ruke kao da moli za pomoć, a u jednom trenutku je počeo plakati.

11.3. Razvidno je kako svjedokinje, svaka u svojem segmentu, potvrđuju iskaz oštećenika te ih prvostupanjski sud pravilno ocjenjuje vjerodostojnima.

11.4. Stoga nije u pravu žalitelj kada oštećenikov navod da ga je optuženik iz kreveta izbacio na pod te ga udario šakom u glavu nastoji žalbom prikazati kao nepravilno utvrđeno činjenično stanje. Naime, razvidno je da je oštećenik iskazivao upravo na način kako je opisano i u činjeničnom opisu kaznenog djela, pa je neosnovana žalbena tvrdnja o "proturječnosti presude osnovnom dokazu na kojem se zasniva".

11.5. Svi elementi iskaza oštećenika potvrđuju pravilnost zaključka suda prvog stupnja o dugotrajnosti verbalnog zlostavljanja oštećenika od optuženika, koje je progrediralo fizičkim nasiljem, dakle i u pogledu dinamike odvijanja događaja od 28. studenog 2021. i zadobivenog udarca od optuženika šakom u glavu. Stoga je neosnovano žaliteljevo problematiziranje istinitosti iskaza oštećenika kroz činjenicu

da prema medicinskoj dokumentaciji oštećenik nije zadobio nikakve ozljede. Pri tomu je neopravdan žaliteljev stav da je time činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno. Naime, žalitelj ispušta iz vida činjenični opis kaznenog djela te zanemaruje kako zadobivanje tjelesnih ozljeda ne predstavlja bitno obilježje kaznenog djela iz članka 179.a KZ/11., pa stoga niti odlučnu okolnost.

11.6. Konačno, ističe se žalitelju kako i sam optuženik djelomično ne osporava opisane događaje, pa tako niti onaj od 28. studenog 2021., premda im neosnovano otklanja intenzitet, opisujući ih trzavicama i povišenim tonovima, ne negirajući psovke, ali osporavajući udarce, pri čemu neprimjereno nastoji opravdati vlastito protupravno ponašanje prema sinu, spočitavajući mu nepravovremenu obavijest o pristiglim računima, uz posve neprovjerljivo aludiranje na oštećenikove probleme s drogom i na lažnost njegove prijave u nastojanju stjecanja vlasništva stana.

11.7. Stoga je prvostupanjski sud, nasuprot žalbenim navodima optuženika, na temelju izvedenih dokaza, potpuno i pravilno utvrdio postojanje svih odlučnih činjenica, te je savjesnom ocjenom dokaza osnovano zaključio da je optuženik počinio kazneno djelo, upravo na način kako je to navedeno u izreci pobijane presude. Za svoja utvrđenja dao je valjano i logično obrazloženje, na koje se upućuje žalitelj.

12. Nije u pravu optuženik kada se žali zbog odluke o kazni.

12.1. Određujući vrstu i mjeru kazne koju će primijeniti, sud mora uzeti u obzir okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža za počinitelja kaznenog djela, a osobito stupanj krivnje, pobude iz kojih je kazneno djelo počinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede kaznenim djelom zaštićenog dobra, okolnosti u kojima je kazneno djelo počinjeno, okolnosti u kojima je počinitelj živio prije počinjenja kaznenog djela i usklađenost njegovog ponašanja sa zakonima, okolnosti u kojima živi i njegovo ponašanje nakon počinjenja kaznenog djela, te ukupnost društvenih i osobnih uzroka koji su pridonijeli počinjenju konkretnog kaznenog djela.

12.2. S tim u vezi, prvostupanjski sud je pravilno optuženiku olakotnim ocijenio njegovu dosadašnju prekršajnu neosuđivanost, kako prije, tako i nakon počinjenja ovog kaznenog djela, kao i njegovu zaposlenost, kojom ostvaruje redovite prihode, te sudionništvo u Domovinskom ratu i okolnost da je odlikovan Spomenicom Domovinskog rata. Premda je sud prvog stupnja, s obzirom na sadržaj izvotka Odjela za kaznene evidencije koji se nalazi u spisu, optuženika pogrešno smatrao kazneno neosuđivanom osobom, ovo nije bilo od utjecaja na pravilno odmjerenu vrstu i mjeru kazne, s obzirom na to da se ne radi o istovrsnim kaznenim djelima te imajući u vidu protek vremena od posljednje osude.

12.3. Žalitelj samo paušalno navodi kako je odluka o kazni "protivna odredbi članka 47. KZ/11. te samovoljna i iracionalna", za koji stav ne navodi nikakvu argumentaciju. Nasuprot žalbenim tvrdnjama, prvostupanjski sud je pravilno vodio računa o svim odlučnim činjenicama važnim za proces individualizacije kazne.

12.4. S obzirom na izloženo, prema stavu i ovog drugostupanjskog suda, a vodeći računa o općim pravilima izbora vrste i mjere kazne (članak 47. KZ/11.), te o svrsi kažnjavanja (članak 41. KZ/11.), opravdano je optuženik osuđen na kaznu zatvora u

trajanju jedne godine, uvjetovanjem iste na vrijeme dvije godine. Ovakvom uvjetnom osudom, koja je primjerena svim navedenim okolnostima utvrđenim po prvostupanjskom sudu, izrazit će se jasna društvena osuda zbog počinjenih kaznenih djela, utjecati na počinitelja da ubuduće ne čini kaznena djela, ali utjecati i na sve ostale da ne čine kaznena djela, kao i na svijest građana o pogibeljnosti kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja.

13. Nije u pravu žalitelj niti kada se žalbu podnosi zbog odluke o troškovima.

13.1. Žalitelj ovu žalbenu osnovu samo nominalno ističe, ali ne argumentira u čemu bi se ista sastojala, a drugostupanjski sud ne pazi po službenoj dužnosti na pravilnost odluke o trošku.

14. Drugostupanjski sud ispituje presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom i iz osnova iz kojih se pobija.

14.1. Županijski sud u Velikoj Gorici, kao drugostupanjski sud, ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti u skladu s člankom 476. stavkom 1. točkama 1. i 2. ZKP/08., nije našao da bi bile ostvarene ostale bitne povrede odredaba kaznenog postupka ni druge povrede kaznenog zakona na štetu optuženika, na koje povrede drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

15. Imajući u vidu izloženo, primjenom odredbe članka 486. stavka 1. ZKP/08., odlučeno je kao u izreci ove presude pod točkom I., a na temelju članka 482. ZKP/08., kao pod točkom II. izreke ove presude.

Velika Gorica, 2. lipnja 2026.

Predsjednica vijeća:

Gordana Paljevec

Broj zapisa: **9-30889-16121**

Kontrolni broj: **07b47-30e1d-05ce6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Gordana Paljevec, O=ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.